

தமிழ் காப்பியங்கள் குறிப்பிடும் நோய்களும் மருத்துவமும்

க. சிங்காரவேலு அ. *

அ தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர்-632115, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Diseases and Medicine referred to in Tamil Epics

K. Singaravelu a,*

^a Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Serkkadu, Vellore-632115, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

tamilsingam80@gmail.com

Received: 25-07-2022

Revised: 30-09-2022

Accepted: 05-10-2022

Published: 19-10-2022

ABSTRACT

Birth is a rare opportunity given by nature to all living beings that appear in the world. It is our duty to maintain health and protect the body from diseases. Diseases have arisen since the time of man's birth. Diseases are a source of pain for our body. It is customary to wish us to live without disease when others greet us. To live without disease is great wealth. The epics contain information about the definition of the disease, the causes of the onset of the disease, and the types of diseases.

Keywords: Disease, Birth, Pain, Tamil Epics

முன்னுரை

உலகில் தோன்றும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் இயற்கையால் தரப்படும் அரிய வாய்ப்பு பிறப்பு ஆகும். உடல் நலம் காத்து உடலை நோயின்றி பாதுகாப்பது நம் கடமையாகும். மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே நோய்கள் தோன்றியுள்ளன. நோய்கள் நம் உடலுக்குத் துன்பம் தரும் ஒன்றாகும். நம்மை பிறர் வாழ்த்தும்போது நோயின்றி வாழவேண்டும் என வாழ்த்துவது மரபாக உள்ளது. நோயின்றி வாழ்வதே பெரும்செல்வமாகும். காப்பியங்களில் நோயின் வரையறை, நோய் தோன்றுவதற்கான காரணங்கள், நோய்களின் வகைகள் போன்ற செய்திகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை ஆராய்ந்து எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

நோய்கள்

சீரான உடல்நிலையைப் பாதிக்கின்ற இயல்பான உடல், உள்ளப் பணிகளை முடக்கும் எந்தவொரு நிலைமையையும் பொதுவாக நோய் என்கிறோம். நோய் என்பது நோய்த்தொற்றுகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நோயினை வியாதி, பிணி போன்ற சொற்களால் காப்பியங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது அனைத்து வகையான உடல் துன்பங்களையும் குறிக்கும். உடல் உள்ளூறுப்புகள் சரியாக செயல்படவிடாமல் அவற்றை இறுக பிணித்து துன்புறுத்துவதால் பிணி எனப்பட்டது. பிணியின் இலக்கணத்தை,

“பிணி எனப்படுவது சார்பின் பிறிதுஆய்

இயற்கையில் திரிந்து உடம்பு இடும்பை புரிதல்” (Venkatasami Nattar & Duraiswamy Pillai, 2019)

என்ற பாடல்மூலம் அறியமுடிகிறது. மனிதனின் உடலில் வாதம், பித்தம், கபம் இம்மூன்றும் சரியான அளவு இருந்தால் நோய்கள் தோன்றாது. இவற்றின் அளவு கூடினாலோ, குறைந்தாலோ நோய்கள் உண்டாகும். மனிதர்களுக்கு உண்டாகும் ஒருசில நோய்களுக்கு மனிதர்களே காரணமாக அமைகின்றனர்.

மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்கள்

நம் உடலில் ஏற்படும் பல்வேறு நோய்களுக்கு மருந்தினால் குணப்படுத்துவது ஒருவகையும், எந்த ஒரு மருத்துவ முறையாலும் குணப்படுத்தாதது மற்றொரு வகையாகவும் காணப்படுகிறது. நாம் உட்கொள்ளும் மருந்தின் தன்மையால் நோய் தீர்ந்தது போல வெளித்தோற்றத்தில் தெரிந்தாலும், முற்றிலும் தீராமல் உள்ளாக்களாகவே அடங்கி நின்று துன்பம் தருவது மூன்றாவது வகையாகும். உடலுக்கு ஏற்படும் நோய்களை மூன்று வகைகளாக பிரித்துக் குறிப்பிடுவதை,

“தீர்வனவும் தீராத் திறந்தனவுஞ் செய்ம்மருந்தின்

ஊர்வனவும் போலா துவசமத்தி னுய்ப்பனவும்

யார்வினவுங் காலு மவைமூன்று கூற்றவா

நேர்வனவே யாகு நிழறிகழும் பூணாய்” (Vellaivaarananaar, 2016)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியமுடிகிறது. மனிதனுக்கு ஏற்படும் நோய்களாக குட்ட நோய், மயற்கை நோய், பசினோய், மாலைக்கண் நோய், தலைநோய், தோல்நோய், மன நோய் எனப் பல்வேறு நோய்களைக் காப்பியங்கள் குறிப்பிடுவதை அறியலாம்.

குட்டநோய்

தொழுநோய் அல்லது குட்டநோய் மைக்கோபேக்டீரியம் லெப்ரேயாவால் ஏற்படும் நீடித்த தொற்று நோயாகும். தோலையும், நுனி நரம்புகளையும் பாதிக்கச் செய்கிறது. உடலில் புள்ளிகள் ஏற்பட்டு பெரியதாகி பரந்து உணர்விழந்து பக்கவாதம் ஏற்படுத்துவதே இந்நோயின் தன்மையாகும். தசை இழப்பு ஏற்பட்டு இறுதியில் உறுப்புகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தும். இந்நோயினை அழகுமெய் என்னும் பெயரில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும் இந்நோயினைத் தொழுநோய், குட்டம், பெருவியாதி, மேகநீர், மேகநோய் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் காப்பியங்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

குட்ட நோய் வருவதற்கான காரணமாக நட்பிலே வஞ்சித்தவனுக்கும், பிறர் மனைவியின் மீது ஆசை கொண்டவனுக்கும், மிகுந்த நெருப்புபோல பெண்களைச் சீரழித்து திருமணமாகாதவனுக்கும், உயிரைக் கொண்டு உடலை உண்டவனுக்கும், அமைச்சனாக இருந்து தனது சூழ்ச்சியினால் அரசனை ஒழித்தவனுக்கும் குட்ட நோய் என்னும் பெருநோய் இக்காலத்திலும் மறுபிறவியிலும் வரும் என்பதை,

“நட்பிடைக் குய்யம் வைத்தான் பிறர்மனை நலத்தை சேர்ந்தான்

குட்டழற் காமத் தீயிற் கன்னியை கலக்கி னானு

மட்டுயி ருடலந் தின்றா னமைச்சனா யரசு கொன்றான்

குட்டநோய் நரகந் தம்முள் குளிப்பவ ரிவர்கள் கண்டாய்” (Tirutakkatevar, 2015)

என்ற பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது.

குட்ட நோயின் அறிகுறிகள்

தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவரின் உடலில் உள்ள நரம்புகள் வெளியே தோன்றுமாறு காட்சியளிக்கும். நடக்கும் போது தளர்ந்த நடையாக நடப்பர். உடல் முழுவதும் தோல் சுருங்கி தேய்ந்த விரலையும் கையினையும் பெற்றிருப்பர். சுருங்கிய முகமும், கோபம் கொண்ட முகத்தோற்றமும்

இதழ்கள் புண்ணுற்று கண்கள் உள்ளே குழிந்தும் கூன் விழுந்தும் சில பற்கள் விழுந்தும், சில பற்கள் நீண்டும் காணப்படும் எனக் குறிப்பிடப்படுவதை,

“நரம்புகள் விசித்த மெய்யன் நடையினிற் கழுதனைந்தோன்

திரங்கிய விரலன் கையன் சிறுமுகம் சினவன் சீறிற்

குரங்கிளை யனையன் கூனன் குழிந்து புக்கழிந்த

நெருங்கலு நிரலுமின்றி நிமிர்ந்துள சில பல்லென்றாள்” (Duraishwamy Pillai, 2019)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் குட்டநோய் பாதிக்கப்பட்டவரின் உடலினைப் பற்றித் தெளிவாக அறியமுடிகிறது. அனைத்து நோய்களையும் குணப்படுத்த முடியும் குட்டநோய் என்னும் பெருநோய் குணப்படுத்துவது என்பது அரிதானதாகும். இந்நோய் உடலினை உருக்குலைத்துவிடும் என்பதை அறியமுடிகிறது.

மயற்கை நோய்

பெண் கருவுற்ற காலத்தில் வரும் நோய் மயற்கை நோய் ஆகும். கருவுற்ற முதல் மூன்று மாதங்களில் பெண்ணின் உடலில் சில மாற்றங்கள் நிகழும். இதன் காரணமாக கருவுற்றவர்களுக்கு ஒருவிதமான ஆசை உணர்வு ஏற்பட்டு சுவையில் ஒரு எதிர்மறையான உணர்வு ஏற்படும். ஆரம்ப காலங்களில் காணப்படும் உடற்சோர்வு, வாந்தி, மயக்கம் முதலான அசாதாரண உடல்நிலையாகும். மிகவும் பிடித்த உணவினைப் பிடிக்காமல் போவது, புளிப்புச்சுவையை பெரிதும் உண்பது, மண் உண்பது, பிடிக்காத உணவுப் பொருட்களின் மீதான ஆசைகள் போன்றவை இந்நோயின் அறிகுறிகளாகும். இந்நோயினை வயா நோய், மயற்கை நோய், மசக்கை நோய் எனப் பல பெயர்களில் குறிப்பிடுகின்றனர். உதயண குமார காவியத்தில் மயற்கை நோய் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை,

“முற்றிழை மாலைத் தத்தை முனிவில்சீர் மயற்கை யானாள்” (Duraishwamy Pillai, 2019)

என்ற பாடலடியின் மூலம் அறியலாம். மயற்கைநோய் உள்ளவர்களுக்குப் பல்வேறு ஆசைகள் வரும். அவ்வாசையைத் தீர்த்தலே அந்நோய்க்கு மருந்தாகும். வாசவதத்தை கருவுற்றிருந்த காலத்தில் வானில் பறந்து சென்று பல்வேறு காட்சிகளையும் காண விருப்பம் கொண்டாள். அவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வான்வெளியில் பறந்து பல்வேறு காட்சிகளைக் கண்டு ரசித்த பின்பு மசக்கை நோய் தீர்ந்தது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதை,

“மாதுதன் வயாநோய் தீர்ந்து வளநகர் புக்க” (Duraishwamy Pillai, 2019)

என்னும் பாடலடியில் அறியமுடிகிறது.

பசினோய்

பசி நோயினை யானைத்தீ நோய், வேழம் நோய், பசிப்பிணி என்னும் பெயர்களில் காப்பியங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அக்காலத்தில் தோன்றிய நோய்கள், அவற்றிற்கான மருந்துகள் மூலம் நோய்கள் தீர்க்கப்பட்டன. பசி என்னும் நோயே நோய்களில் கொடுமையானது என்றும், பசி வயிற்றுக்கு உணவு மட்டுமே உரிய மருந்தாகக் கருதப்பட்டது. பசி, பிணி, பகை இம்மூன்றும் இல்லாத நாடே சிறந்த நாடாகக் கருதப்பட்டதை,

“பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி

வசியும் வளனும் சுரக்க” (Venkatasami Nattar & Duraishwamy Pillai, 2019)

என்ற பாடலடிகளில் அறியமுடிகிறது. யானைத்தீ நோயினைச் சீவக சிந்தாமணியில் துளைபொருந்திய நீண்ட கையுடைய யானையின் பெயரையுடைய நோய் என்றும், வேழம் நோய் என்பதை,

“தூம்புடை நெடுங்கை வேழந் துற்றிய வெள்ளி லேபோல்” (Tirutakkatevar, 2015)

“வெஞ்சின வேழ முண்ட வெள்ளிலின் வெறிய மாக” (Tirutakkatevar, 2015)

என்ற பாடலடியின் மூலம் அறியமுடிகிறது. பசிப்பிணி என்னும் நோய் வந்தால் ஒருவரின் குடிப்பிறப்பினால் வந்த தகுதியை அழித்துவிடும். தூய்மையான இயல்புகளைச் சிதைத்துவிடும், வாழ்வுக்குப் பற்றுக்கோடாகக் காணப்படும் கல்வியினைப் போக்கிவிடும். நாணமாகிய அணியினையும் நீக்கிவிடும். மேன்மை பொருந்திய அழகினை எல்லாம் அழிக்கும், பிறரின் வாசலில் சென்று உணவிற்காக நிற்கும் நிலை ஏற்படும் அத்தகைய பாவியானது பசிப்பிணி என்னும் நோயாகும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதை,

“குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும்

பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடுஉம்

நாணணி களையும் மாணெழில் சிதைக்கும்

பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்

பசிப்பிணி என்னும் பாவி” (Venkatasami Nattar & Duraiswamy Pillai, 2019)

என்ற பாடலில் அறியலாம். பசிப்பிணி ஒரு கொடிய நோயாகக் கருதப்பட்டது. இத்தகைய கொடிய நோயைத் தீர்ப்பது உணவு. எனவே பசிப்பிணி போக்கும் உணவு ஒரு மருந்தாகுமென்பதை,

“யானைத்தீ நோய் அரும்பசி கொடுத்தது

ஊன் உடை மக்கட்கு உயிர் மருந்து இது என” (Venkatasami Nattar & Duraiswamy Pillai, 2019)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். மேலும், பசிப்பிணிக்கு மருந்தாக பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பழுக்கும் நாவல்பழத்தை உண்போர் பசிப்பிணி இல்லாமல் இருப்பர் எனக் குறிப்பிடுவதை,

“சீர்திகழ் நாவலிற் றிப்பிய மானது

ஈரா றாண்டில் ஒருகனி தருவது

அக்கனி யுண்டோர் ஆறீ ராண்டு

மக்கள் யாக்கையின் வரும்பசி நீங்குவர்” (Venkatasami Nattar & Duraiswamy Pillai, 2019)

என்ற பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது.

மாலைக்கண் நோய்

மாலைக்கண் நோயானது சூரிய வெளிச்சம் உள்ள பகல் முழுவதும் கண்பார்வை நன்றாகத் தெரிந்து மாலையில் சூரியன் மறைந்த பிறகு கண்பார்வை சரியாகத் தெரியவில்லையெனில் அதை மாலைக்கண் நோய் என்பர். சூரிய ஒளிக்கு இணக்கம் செய்து கொள்ளும் விழித்திரை செல்கள் அவர்களுக்கு மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் சூரியன் மறைந்த உடனேயே அவர்களுடைய பார்வை மங்கிப் போய்விடுகிறது. இந்த மாலைக்கண் நோயானது அக்காலத்தில் மக்களுக்கு பாதித்திருந்ததை,

“இருளுடை மாலைக்கண் தோன்றாது எனக்கென நண்பகலே

பொருளுடை யார்பொருள் கொள்வான்” (Vellaivaarananaar, 2016)

என்னும் பாடலடிகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. கள்வன் ஒருவன் இரவு நேரத்தில் தனக்கு கண் தெரியாது பொருள் இருக்கின்ற இருப்பிடம் காண இயலாது பகலிலே சென்று பொருள் களவாடியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மாலைக்கண் நோய் வைட்டமின் ‘ஏ’ பற்றாக்குறையால் வருகிறது. இந்நோயினால் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் பால், கீரை, பப்பாளி, மீன் பழங்கள் உண்டுவந்தால் கண் சம்மந்தமான நோய் போக்கமுடியும் என்பதை அறியலாம்.

தலைநோய்

தலைநோய் என்பது தலைவலி என்னும் நோய்வகையாகும். இதனைத் தலை நோவு, தலைக்குத்து எனக் குறிப்பிடுவதை அறியலாம். தலைநோய் நரம்பு மண்டலத்துடன் இணைந்து செயல்படும் மூளையுடன் தொடர்பு உடையதாகும். தலைவலி மண்டைக்குள் ஏற்படும் வலியை உணரும் ஒரு நிலையாகும். வரப்போகும் நோய்களுக்கு அறிகுறியாகத் தலைவலி ஏற்படுவதுண்டு. தலையில் அமைந்துள்ள தசைநார்கள் அதிகமாக இறுக்கப்படுவதினால் தலைவலி ஏற்படுகின்றது. இந்நோயினைப் பற்றி சிலப்பதிகாரத்தில்,

“தலைநோய் வருத்தம் தன் மேல் இட்டு” (Venkatachalam Pillai, 1949)

என்ற பாடலடி உணர்த்துகின்றது. தலைநோயால் துன்புறுவதாகக் கூறி கோப்பெருந்தேவி பாண்டிய மன்னனிடமிருந்து பிரிந்து சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும் தலைநோயானது ஒரு செயலை மனதில் நினைத்துச் சிந்திக்கும் போதும், உடல்நிலை சரியில்லாத போதும் ஏற்படுவதுண்டு.

மேனியில் ஏற்படும் நோய்கள்

கோடைக்காலத்தில் உடலில் ஏற்படும் சூட்டினால் வியர்வைக்குறையும் கொப்புளங்களும் புண்களும் ஏற்படும். உடல் தூய்மை இல்லாமல் இருந்தாலும் உடலில் பல்வேறு நோய்கள் ஏற்படும். தேமல் புள்ளிகள், வடுக்கள் ஆகியவையும் தோன்றும். புண்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் வீரர்கள் போர் செய்யும்போது மார்புகளிலே யானைகளின் கொம்புகள் குத்திய புண்களும், வேல் கிழித்த பெரிய புண்களும், பகைவரது அம்புகள் துளைத்தனவாகச் சிலரது மார்புகளில் ஏற்பட்ட புண்களும், கூரிய வாள் கிழித்த புண்களும் இருந்தன. இவ்வாறு நம் உடலில் பல காரணங்களால் புண்கள் ஏற்படுவதை,

“யானை வெண்கோட அழுத்திய மார்பும்

நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் ஆகமும்

எய்கணை கிழித்த மணிப்புண் மார்பமும்

வைவாள் கிழித்த நெடும்புண் மார்பமும்” (Venkatachalam Pillai, 1949)

என்ற பாடலில் அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு ஏற்படும் புண்களால் வீக்கம் ஏற்படும் என்பதை,

“புண்மேற் புடையிற் புகைந்தாணுரு வியாது” (Tirutakkatevar, 2015)

என்னும் பாடலடியின் மூலம் அறியமுடிகிறது. புண்கள் அதிகமான வலியினைத் தரும். அதன் காரணமாக அவர்கள் புலம்பிக்கொண்டே இருப்பர் என்பதை,

“புண்ணும் போன்று புலம்புமென் நெஞ்சரோ” (Tirutakkatevar, 2015)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. போர்களத்தில் போர்செய்யும் போது படைக்கலன்களால் உடலில் காயம் பட்டவர்களுக்கு நெய்க்குழி வைத்தல், பத்தரில் கிடத்தல், ஓடிந்த இரும்புகளை அறுத்தெடுத்தல், புண்களுக்கு மருந்து வைத்தல் போன்ற முறைகளால் புண்களை ஆற்றியுள்ளனர். புண்களை ஆற்றும் சிறந்த மருந்தாக நெய்யினைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை,

“படுகளத்தில் நொந்தவர்க்குப் பலகிழிநெய் பற்றுடன்

இடுமருந்து பூசவும் இனிப்பொருள் அளித்தபின்” (Duraiswamy Pillai, 2019)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். மேலும், போர்களத்தில் விழுப்புண் பட்ட வீரர்களுக்கு துணிகளில் நெய்பூசி மருந்து இடுவதற்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுத்து உதயகுமாரன் நலம் விசாரித்துள்ளான். நெய்யானது மனித உடலில் ஏற்படும் புண்களுக்குச் சிறந்த மருந்தாகப் பயன்பட்டதை அறியமுடிகிறது

மனநோய்

மனநோய் என்பது ஒரு மனஆளுமைக் கோளாறு. இந்நோயின் விளைவாக இயல்புத் தன்மை மற்றும் நடத்தை மீறல், சமூக விதிமுறைகளை நிராகரித்தல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுவர். மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பதற்றம் மற்றும் குற்ற உணர்வு, தற்கொலை எண்ணங்கள் போன்றவை தோன்றும். மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பித்தன், பித்து பிடித்தவன், பயித்தியம், என்றும் அழைக்கப்படுவர். மனநல பாதிக்கப்பட்டவர்களது செயல்கள் இயல்பு நிலையிலிருந்து மாறுபட்டும், அவர்களைப் பயித்தியம் என்று அழைப்பதையும், அவர்களின் பண்பு மாறுபட்டும் காணப்படுவதை,

“பயித்தியங் கொண்டவர் பண்பும் தொக்கும்” (Vellaivaarananaar, 2016)

என்ற பாடலடிகளில் அறியமுடிகிறது. அவனது இயல்பு நிலைக்கு மீறிய நடவடிக்கை பற்றி அவன் ஏதும் உணர் மாட்டான். இத்தகைய மனநோயாளியை மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் மையலுற்றோன் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பசலை நோய்

“பசலை நோய் என்பது தலைவனின் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படுவதாகும். உணவு, உறக்கம் இல்லாது காதலனையே சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு ஏற்படுவதாகும். தலைவியின் மேனியின் நிறம் மாறும். இந்நோயினை பசலைநோய், ‘பசலை பாய்தல்’ என்றும் குறிப்பிடுவர். தொல்காப்பியத்தில் பசலைநோயினை “பசலைத் திறனாரும்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சரியான உணவும் போதிய உறக்கமும் இல்லாவிட்டால் நாளடைவில் கண்கள் குழிவிழிந்து உடலிளைத்து போவது இயற்கையே. இந்நோய்க்கு மருந்து காதலனைத் தவிர வேறு மருந்தால் குணப்படுத்த முடியாது. வெவ்வேறு நோய்களுக்கு பல்வேறு மருந்துகள் இருக்க பசலை நோய்க்கு மட்டும் காதலனே மருந்து எனக் காப்பியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. பசலை நோய்க்கு மருந்தாக நம் காதலர் குறித்த நேரத்தில் வருவார். நீ இப்போது உருகி வருந்திச் சினந்து முன்கை வளையல்கள் கழன்று விழ மெலிய வேண்டாம் எனத் தோழி ஆறுதல் கூறுவதை,

“வருவர்நங் கேள்வ ரின்னே வாணுதற் பசலை தீர

வருகிறைந் துடன்று முன்கை வளையுக் மெலிய வேண்டா” (Tirutakkatevar, 2015)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பசலை நோயானது மாலை நேரத்தில் பெண்களைத் துன்பமடையச்செய்வதை,

“கதிராற்றுப் படுத்த முதிராத் துன்பமொடு

அந்தி என்னும் பசலைமெய் யாட்டி”

என்னும் பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பிறவி நோய்கள்

குழந்தைகள் பிறக்கும்போதே சில உடல் உறுப்புகள் குறைந்தோ அல்லது உடல் உறுப்புகள் இருந்தும் செயலின்றி இருப்பதும், உடல் உறுப்புகளின் இயல்பான அளவுக்கு மாறாக இருப்பதும் ஊனங்கள் ஆகும். ஐம்புலன்களின் குறைபாடுகளாகக் கண் இருந்தும் பார்வை இல்லாமல் இருப்பதும், காது இருந்தும் கேட்காமல் இருப்பதும், வாய் இருந்தும் ஊமையாருப்பதும், கை மற்றும் கால்கள் இருந்தும் செயல்படாமல் இருப்பதும் பிறவி ஊனங்கள் ஆகும். சங்க இலக்கியத்தில் எட்டு வகையான உடல் ஊனங்களைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளதை,

“சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமும்

கூனும் குறளும் செவிடும்

மாவும் மருளும் உள்பட வாழ்நர்க்

கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்” (Puliyur Kesigan, 2010)

என்ற பாடலடிகள் விளக்குகின்றன.

எட்டு வகையான உடல் ஊனங்களில் கூனும் குறளும் பிற ஊன நிலையிலிருந்து வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. மற்ற ஊனங்களான குருடு, செவிடு, ஊமை, முடம் போன்றவை உறுப்புக் குறையாக அமைகிறது. இவற்றுள் உடலின் அமைப்பில் ஏற்பட்ட குறை கூன் எனவும், முதுகெலும்பு வளைந்து பிறப்பதாகும். உடலின் அளவில் ஏற்பட்ட குறை குறள் எனவும், குள்ளமாக வளர்ச்சியற்று பிறப்பதாகும் என்பதை,

“கூனும் குறளு மூமுஞ் செவிடும்”

என்ற பாடலடியால் அறியமுடிகிறது. கூனரின் உடல் அமைப்பு களைக் கொட்டியின் பிடியைப் போன்று வளைந்த உடலாக இருக்கும் என்பதையும், குறளரின் உடல் அமைப்பு ஆமை கைவீசி நடக்குமாறு இருக்கும் எனப்படுவதை,

“கொட்டுப் பிடிபோலும் கூனும் குறளாமை

விட்டு நடப்பன போற் சிந்தும் வளைந்து”

என்ற பாடலில் அறியமுடிகிறது.

ஊமை காது கேளாமை

வாய் இருந்தும் பேச்சு வரவில்லையெனில் அவர்களை ஊமையர் என்றும், காது இருந்தும் ஒலியினைக் கேட்கமுடியாதெனில் அவர்களைக் காதுகேளாதோர் அல்லது செவிடு என்றும் அழைப்பர். ஊமையைச் மூங்கை என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளதை,

“கையி னாற்சொலக் கண்களிற் கேட்டிடு

மொய்கொள் சிந்தையின் மூங்கையு மாயினேன்”

என்ற பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது. மேலும், வாய்பேச முடியாதவர்கள் கருத்தினைப் பரிமாறிக்கொள்வதற்காகக் கையினால் அசைத்துக் கூறக் கண்ணால் கண்டறிவர் என்று ஊமையர் செயல்பாட்டினைக் கூறுகிறது. பேச்சுக் குறைபாடான ஊமை நிலையும், செவிப்புலன் உணர்வின் குறைபாடான செவிடும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன. ஊமையாக இருக்கும் ஒருவன் செவிடனாகவும் இருக்கலாம் என்பதை,

“ஒன்றிய செவிடும் ஊமும் ஒருவனால் பெறுதலுண்டோ”

என்ற பாடல்வரியில் அறியமுடிகிறது.

குருடு

மனிதனுக்குக் கண்கள் இருந்தும் பார்வை இல்லையெனில் அக்குறைபாட்டைக் குருடு என்றழைப்பர். இக்குறைபாடு உள்ளவர்களை அந்தகன் என்னும் சொல்லால் கூறப்படுவதை,

“அந்தகன் அந்தகற்கு ஆறு சொல்லுக்கும்”

என்னும் பாடலடியில் அறியமுடிகிறது. கண்பார்வையானது தெளிவாகத் தெரியாமல் இருப்பதை ஊனக்கண் என்பதனை,

“ஊன்கொண்ட காட்சி முதலாக உடைத்ததெல்லாம்”

என்ற பாடலடியில் அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

உலகில் பிறந்த அனைத்து உயினத்திற்கும் பிறப்பு, இறப்பு என்பது பொதுவானதாகும். இறப்பானது இயற்கையாகவும், நோய்களினாலும் வருகின்றது. நோய்கள் சீரான உடல்நிலையை பாதிக்கின்ற ஒரு செயலாகும். உடலில் உள்ள வாதம், பித்தம் கபம் இம்மூன்றும் கூடினாலோ, குறைந்தாலோ நோய் தோன்றும் என்பதை அறியமுடிகிறது. நோயினை வியாதி, பிணி என்னும் பெயர்களில் குறிப்பிட்டுள்ளதையும், நோயினை மூன்று வகையாக பகுத்துள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. அவை மருந்தினால் குணப்படுத்தக் கூடியதும், மருந்தினால் குணப்படுத்த முடியாததும், உடலின் வெளிப்புறத்தில் நோய் குணமாகிவிட்டதுபோல் காணப்பட்டாலும் உடலின் உள்ளே அந்நோய் தீராமல் இருப்பதுமாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். குட்ட நோய் என்னும் தொழுநோய், வஞ்சித்தல், ஆசை, உயிரை கொல்லுதல், சூழ்ச்சியினால் ஒழித்தல் போன்ற செயல்களைச் செய்தவர்களுக்குவரும் என்றும், இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவரின் உடல் மெலிந்தும் தோல் சுருங்கியும், பற்கள் உதிர்ந்தும் காணப்படுவர். இந்நோயினை குணப்படுத்துவது அரிதானதாகும். மயற்கைநோய் பெண்கள் கருவுற்ற காலத்தில் வரும் நோயாகும். இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் அசாதாரண உடல்நிலையையும், பிடிக்காத உணவுப்பொருட்களின் மீதும் ஆசைகள் ஏற்படும். இந்நோயிற்கான மருந்தாக பெண்களின் ஆசையை நிறைவேற்றுவதே ஆகும். பசிப்பிணி நோயினை யானைத்தீ நோய் எனக் காப்பியங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்நோய் இயல்புநிலையை மாற்றிவிடும் தன்மையைக் கொண்டதாகும். இந்நோய்க்கான மருந்தாக உணவும், நாவற்பழமும் சிறந்த மருந்து என்பதை அறியமுடிகிறது. மாலை நேரங்களில் கண் பார்வை குறைந்து போனால் அதை மாலைக்கண் நோய் என்பர். இந்நோய் வைட்டமின் ஏ குறைப்பாட்டால் வருவதையும் அறியமுடிகிறது. தலைநோய் தலையில் உள்ள தசைநார்கள் இறுகப்படுவதால் ஏற்படுகிறது. தோலின் மீது கொப்புளங்களும், புண்களும் ஏற்படுகின்றன. கோடைக்காலத்தில் கொப்புளங்கள் ஏற்பட்டு புண்களாவதும், போரில் நடைபெறும் தாக்குதலால் அதிக புண்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு நெய் இட்டு புண்களை ஆற்றியுள்ளனர். தலைவனின் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் நோய் பசலை நோய். இந்நோய் உடலினை மெலியச் செய்தல், நெற்றியில் பசலைப் படர்தல் போன்றவை தோன்றும் என்றும் இந்நோய்கான மருந்து தலைவனே என்பதும் அறியமுடிகிறது. பிறவி நோய்கள் குழந்தைகள் பிறக்கும்போதே ஏற்படுவதாகும். குருடு, செவிடு, ஊமை, முடம் போன்றவை உறுப்புக் குறையாக அமைகிறது. காதுகேளாதோரை செவிடு என்றும் ஊமையைச் மூங்கை என்றும் அழைத்துள்ளனர். பார்வையற்றவரை அந்தகன் என்று குறிப்பிடுவதையும் அறியமுடிகிறது.

References

- Duraiswamy Pillai, A. (2019) Yashodhara Kaviyam Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India
- Murugesan, K. (2016) Uthayanakumarakaviyam Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India
- Puliyur Kesigan, (2010) Purananuru Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India
- Tirutakkatevar (2015) Seevaga Sinthaamani Moolamum Uraiyum, Gowra Publications, Chennai, India
- Vellaivaarananaar, K. (2016) Neelakesi Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India
- Venkatachalam Pillai, A. (1949) Silappathikaram Moolamum Uraiyum, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India
- Venkatasami Nattar, N.M., Duraiswamy Pillai, A. (2019) Manimegalai Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License